

Redovisning av internationellt kulturutbyte inom teater.

KN 2013/6443 och 2013/6469

Request Programme till London, Storbritannien, december 2013

Cecilia Nilsson, skådespelare och Hedvig Claesson, regissör

Bakgrund.

”Önskekonsert” (Wunschkonzert) av Franz Xavier Kroetz, producerades på Riksteatern 2006 och spelades på turné i Sverige under hösten med 60 föreställningar. 2007 var vi på Nord Wind-festivalen i Berlin, och 2010 fick Siris Originella Teater överta scenografin från Riksteatern för att spela vidare på egen hand. 2011 och 2012 gjorde vi sammanlagt ca 60 föreställningar på Edinburgh Fringe Festival, 2012 deltog vi i Swedstage och i november 2013 var i Umeå.

Det har varit fantastiskt att ha kunnat fortsätta att spela under dessa år, föreställningen har vuxit och känns fortfarande högaktuell och viktig.

Fröken Rasch har återuppstått om och om igen, vilket vi aldrig hade kunnat drömma om från början!

Under våra Edinburgh-säsonger har vi fått många kontakter i England och genom en av dessa, Sarah Berger, skådespelerska och producent, blev vi inbjudna att delta i festivalen ”Women in Arts” som hon initierade och anordnade för första gången detta år.

Hon har ”The So And So Arts Club”, en nätbaserad förening som arrangerar läsningar, workshops, föredrag mm för skådespelare och andra i branschen. Hennes tanke är att föra samman frilansare och bygga gemenskap inifrån. Föreningen har varit framgångsrik, medlemsantalet har vuxit och behovet är stort. Hennes ständiga kamp är dock att hitta finansierare, mecenater och frivilliga som kan stötta, eftersom det inte finns någon finansiering att söka från offentligt håll.

För festivalen samarbetade hon med The Actors Centre, en verksamhet som ligger mitt i London, och som erbjuder skådespelar-träning, kurser mm och som även har en teater, The Tristan Bates Theatre.

Festivalen var ofinansierad; dvs. Actors Centre stod för lokaler, logistik och information till medlemmarna, men marknadsföring till en bredare publik saknades.

Eftersom vår föreställning är gjord för att spelas i rum, kunde vi inte använda Tristan Bates Theatre, utan hyrde in oss och spelade i ett rum på 22 Charing Cross Road.

Detta rum tillhör en förening som omhändertar teatrar och scener i England, The Theatres Trust. De var mycket vänliga och tog emot oss på ett fantastiskt sätt.

Festivalen pågick mellan 16 och 18 december och förutom föreställningar hade festivalen andra programpunkter i Actors Centre; diskussioner, läsningar mm.

Efter varje föreställning av *Önskekonsert* hade vi, som alltid, en samtalsstund för de som vill stanna och delta. Det har vi gjort i alla år, eftersom pjäsens tema, självmord, kräver en sorts avrundning och möjlighet till samtal. Det var uppskattat även här i London, och roligt att kunna genomföra, även om bristen på marknadsföring gjorde att antalet publik inte blev så högt som vi hade förväntat.

Genomförande.

Vi reste genom Sverige, till Danmark och till Esbjerg där färjan till Harwich avgick den 14 december. Från Harwich körde vi så till London, med vänstertrafik och med lastbil.

På Charing Cross Road 22, lastade vi ur och började arbetet med att få allt att fungera inför premiären den 16 december på The Theatres Trust. Vi lastade ur och packade upp scenografin, och kl. 17 på söndagen var hela Fröken Raschs hem på plats. På måndagen den 16 december hade vi genrep kl.10 på förmiddagen och ”dress-rehearsal” med publik kl.13.00. Kl.19.00 var det premiär med förväntansfulla människor!

Vi genomförde 1 genrep, 1 "dress-rehearsal" och ytterligare 4 föreställningar på de tre dagar som festivalen pågick. Dessutom deltog Cecilia på tisdagen i en paneldebatt om jämställdhet och kvinnors förutsättningar i branschen. Efter varje föreställning av *Önskekonsert* hade vi samtal för de som vill stanna och delta. Det har vi gjort i alla år, eftersom pjäsens tema, självmord, kräver en sorts avrundning och möjlighet till samtal.

Vad har vi lärt oss, och vad har vi fått ut av det?

Förutom att vi insett vikten av ett bra samarbete, när vi tvingades köra genom ett kaotiskt vänstertrafikerat London till utsatt klockslag för att möta upp bärhjälp på Charing Cross Road, så har vi också upplevt hur betydelsefullt ett gästspel kan vara och hur hungrig publiken är på nya upplevelser.

Trots det enorma utbud som finns är man ändå mest van vid en teater med starka kommersiella förtecken, och det vi gjorde kändes nytt och oväntat för den publik som kom, till och med för de som ser mycket teater. Det var en alldeles speciell upplevelse att vara i hjärtat av West End, hemort för den kommersiella teatern, och känna att denna lite krävande och udda föreställning blev så väl mottagen.

Vi har fått ett starkt publikt gensvar. Vi har knutit kontakter med engelska regissörer, skådespelare, agenter samt vanliga teaterbesökare. Vi har också känt av ett intresse för svensk teater, och en nyfikenhet på våra förutsättningar och villkor. Vi har också fått ytterligare intresseförfrågningar för framtida gästspel.

Våra samtal efteråt var (precis som de i Sverige och Edinburgh) uppskattade och värdefulla, både för publiken och för oss. Att människor öppnar sig och delar med sig av sina reflektioner om föreställningen och sina egna erfarenheter från livet är otroligt... Det blev ofta tårfyllt, men även väldigt roligt! Föreställningen väcker något inom publiken, och det var fantastiskt att sitta i ett rum, tillsammans med främmande människor i London och höra storstadsbruset och känna gemenskap i den stunden. Det bär vi med oss för alltid.

Det är en enorm glädje att få fortsätta spela denna viktiga föreställning, och se att den gör nytta och fyller ett stort behov, lika stort nu som när vi började. Det är även en stark upplevelse att kunna genomföra, producera, marknadsföra, sälja in, och helt enkelt ro hela projektet i land. Det stärker oss båda i vårt övriga yrkesliv, kan man klara av detta så går det mesta! Det ger också perspektiv på den vårt samhälle och hur lyckligt lottade vi är som fortfarande har tillgång till subventionerad kultur. Det är något att vara stolt över och att kämpa för. Det ger ett mycket rikare kulturklimat. Vi är också glada över att ha fått inbjudningar till en internationell festival i Gloucester, England som planeras i sommar, samt en inbjudan att delta i San Diego Fringe Festival, USA. Det sistnämnda känns lite svårt att genomföra, men Gloucester kan kanske bli av.....

Länkar och pressmaterial, info.

<http://www.sirisoriginellateater.se>

www.tristanbatestheatre.co.uk

<http://soandsoevents.wix.com/women-in-arts>

<http://www.thesoandsoartsclub.com>

Bilagor.

Bilaga 1, foton

Bilaga 2, Flyer Request Programme

Än en gång vill vi tacka för ert stöd, utan vilket vi inte skulle vara där vi är idag!

Ett STORT VARMT TACK!

Cecilia och Hedvig

Turnén tar sin början, hämtning av ljusbord och dimer! Barnvagn får agera bärhjälp.

Lycklig regissör Hedvig Claesson i lastbilen.

Tekniker Maria Ros Palmklint och skådespelare Cecilia Nilsson samt bärhjälp baxar ut trinetten på Charing Cross Road 22 i London.

Cecilia Nilsson och Maria Ros Palmklint på plats, i West End!

En strålande Cecilia Nilsson! Fröken Rasch har gjort Londondebut efter en mycket intensiv jobb vecka! Det var en entusiastisk premiärpublik som skålade och hurrade!

Vi är på plats i London!

Rummet är färdigt igen, och ytterligare föreställningar och samtal tar vid!

REQUEST PROGRAMME

BY FRANZ XAVER KROETZ
STARRING CECILIA NILSSON
DIRECTED BY HEDVIG CLAESSON

THE THEATRES TRUST,
1ST FLOOR, 22 CHARING
CROSS ROAD, LONDON WC2

TICKETS: WWW.TRISTANBATESTHEATRE.CO.UK
BOX OFFICE 020 7240 6283

MONDAY 16/12: 1PM, 7PM. TUESDAY 17/12:
7.30PM. WEDNESDAY 18/12: 1PM, 6PM.

www.sirisoriginellateater.se
<http://soandsoevents.wix.com/women-in-arts>

ONSTÄMMANÄMNDEN | THE SWEDISH ARTS GRANTS COMMITTEE

SWEDISH ARTS COUNCIL

"This is an absolute must-see."
Fringe Review

"See it. Be moved."
THREE WEEKS

*"... a woman on the verge of a
very quiet meltdown...
like Big Brother without the
camera-conscious histrionics."*

The Herald

NOW IN LONDON – PRESENTED BY WOMEN IN ARTS FESTIVAL

MISS RASCH COMES HOME FROM WORK, CALMLY CARRYING OUT THE MUNDANE ROUTINE THAT IS HER EVERYDAY LIFE. AS SHE MAKES TEA, EATS DINNER, WASHES UP, SHE LISTENS TO HER FAVOURITE RADIO SHOW, REQUEST PROGRAMME, WHERE PEOPLE DEDICATE MUSIC TO THEIR LOVED ONES. BUT WHO LOVES MISS RASCH? IN THE SILENCE OF HER LONELY ROOM, WITH A RADIO AS HER SOLE COMPANION, MISS RASCH'S EVENING HAS AN UNEXPECTED OUTCOME.

REQUEST PROGRAMME IS UNDERSTATED YET UNNERVING, INTIMATE YET ISOLATING. IT IS A PLAY WITHOUT WORDS, YET THEY ARE NOT MISSED.

WRITTEN BY F.X. KROETZ, REQUEST PROGRAMME CAUSED CONTROVERSY AND DEBATE WHEN ORIGINALLY PRODUCED IN 1970'S GERMANY. ITS PROVOCATIVE THEMES ARE EVEN MORE TIMELY TODAY.

THIS ACCLAIMED PRODUCTION TOURED EXTENSIVELY IN SWEDEN AND WAS PERFORMED IN BERLIN IN 2007. IT COLLECTED FIVE STAR REVIEWS AT THE EDINBURGH FRINGE IN 2011, AND WAS NUMBER TWO OF THE TOP 100 FRINGE SHOWS IN 2012.

MISS RASCH: CECILIA NILSSON

DIRECTOR: HEDVIG CLAESSON

SET DESIGN & COSTUME: ZOFI NILSSON

MAKE-UP DESIGN: JANINA ROLFART

LIGHTING: LENAH BERGSTEDT

STAGE TECHNIQUE: MARIA ROS PALMKLINT

PHOTO: URBAN JÖRÉN

SIRIS Original Theatre's license to present F.X. Kroetz's play REQUEST PROGRAMME is granted by Rosica Colin LTD, London